

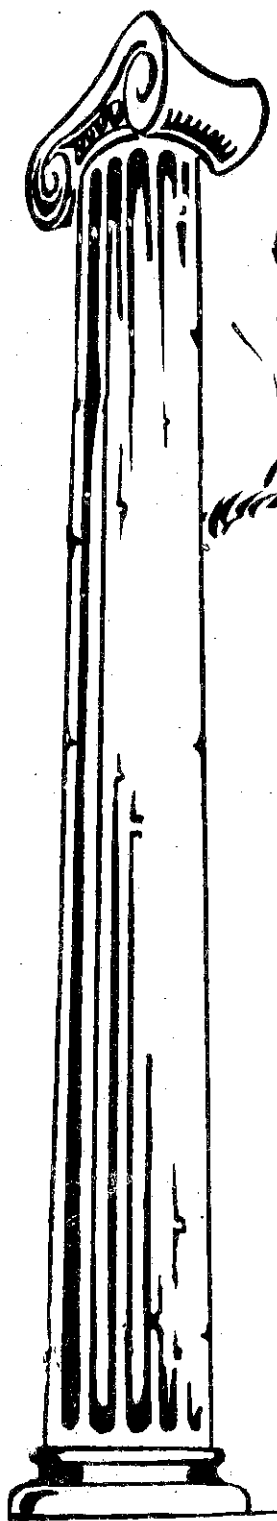
ΧΡΥΣΗ ΔΥΓΗ

ΦΥΛΗ-ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Ε. ΚΑΖΑΝΤΣΑΚΗΣ

Το πρώτο σου χρέος πλαταίνοντας το εγώ σου είναι, στην αστραπόχρονη τούτη στιγμή που περπατάς στη γη, να μπορέσεις να ζήσεις την απέραντη πορεία, την ορατή και την αόρατη, του εαυτού σου.

Δεν είσαι ένας είσαι ένα σώμα στρατού. Μια στιγμή κάτω από τον ήλιο φωτίζεται ένα από τα πρόσωπά σου. Κι ευτύς σβήνει κι ανάβει άλλο, νεώτερό σου.

Η ράτσα σου είναι το μεγάλο σώμα, το περασμένο, το τωρινό και το μελλούμενο. Εσύ είσαι μια λιγόστιγμη έκφραση, αυτή είναι το πρόσωπο. Εσύ είσαι ο ίσκιος, αυτή το κρέας.

Το πρώτο σου χρέος, εχτελώντας τη θητεία σου στη ράτσα, είναι να νοιώσεις μέσα σου όλους τους προγόνους. Το δεύτερο, να φωτίσεις την ορμή τους και να συνεχίσεις το έργο τους. Το τρίτο σου χρέος, να παραδώσεις στο γιο τη μεγάλη εντολή να σε ξεπεράσει.

Ν.ΚΑΖΑΝΤΣΑΚΗΣ
"ΑΣΚΗΤΙΚΗ"

ΑΡΙΘΜΟΙ ΚΑΙ ΕΦΙΑΛΤΕΣ

Ο ρυθμός πληθυσμιακής αύξησης μιας δεδομένης εθνικής ή φυλετικής ομάδας ανθρωπίνων εξαρτάται από ένα αριθμό παραμέτρων: μέσο αριθμό γεννήσεων ανά γυναίκα, μέση ηλικία στην οποία πραγματοποιείται η γέννηση, μέσο όρο ζωής, κατανομή ηλικιών (σχετικές αναλογίες αριθμών ανθρώπων διαφορετικών ηλικιών) κ.λπ.

Για μια τυπική Άρια ομάδα με λογικά ψηλό επίπεδο ιατρικής φροντίδας, είναι δυνατόν να διατηρούνται τα άτομα της στον ίδιο αριθμό χωρίς ούτε να αυξάνονται ούτε να μειώνονται, αν η μέση γυναίκα γεννά κατ' αναλογία «2, 1», παιδιά στην διάρκεια ζωής της (το δεκαδικό ψηφίο αναλογεί στον μέσο όρο για τις γυναίκες που πεθαίνουν πριν φθάσουν σε αναπαραγωγική ηλικία). Ακριβώς όσοι γεννιούνται τόσοι και πεθαίνουν κάθε χρόνο, η γεννητικότητα είναι ίδια με την θνησιμότητα και επομένως ο πληθυσμός είναι σταθερός.

Για μια τυπική έγχρωμη μη Άρια ομάδα της Αφρικής ή της Ασίας με κατά κανόνα χαμηλό επίπεδο ιατρικής φροντίδας και δημόσιας υγείας άρα και με υψηλό ποσοστό βρεφικής θνησιμότητας, η μέση γυναίκα πρέπει να γεννά αναλογικά «2, 5, -3», παιδιά ώστε η ομάδα να διατηρεί τον πληθυσμό της σε σταθερό επίπεδο.

Αν σ' όποια από τις δύο αυτές τυπικές ομάδες ξαφνικά διπλασιαστεί ο δείκτης γεννήσεων — αν δηλαδή η μέση Άρια γυναίκα αρχίσει να γεννάει «4, 2» παιδιά ή η μέση έγχρωμη γυναίκα αρχίσει να γεννάει 5 ή 6 παιδιά — ενώ η θνησιμότητα παραμείνει αμετάβλητη, τότε κάθε χρόνο θα γεννιούνται στην ομάδα διπλάσιοι άνθρωποι απ' όσοι πεθαίνουν άρα ο πληθυσμός θ' αυξάνεται σταθερά. Ο πληθυσμός θα διπλασιαστεί σε μέγεθος σε χρόνια κατά αριθμό ίσα προς το ηλικίον του 0,69 (δηλαδή του φυσικού λογάριθμου του 2) προς τον δείκτη αυθεντικής γεννητικότητας (δηλαδή αριθμός γεννήσεων ανά άτομο ανά χρόνο). Και θα διπλασιάζεται κάθε φορά που θα περνούσαν τόσα χρόνια όσα προκύπτουν από τον υπολογισμό αυτό. Έτσι αν υποθετικός χρόνος διπλασιασμού είναι ας πούμε 50 χρόνια, μετά 100 χρόνια ο πληθυσμός θα είναι τετραπλάσιος και μετά 300 χρόνια 64 φορές περισσότερος!!!

Τώρα ας μεταφέρουμε το αριθμητικό υπό-

δειγμα στην πράξη σε μια Άρια χώρα και μια αφρικανική χώρα. Το 1981 η Ανατολική Γερμανία και η Κένυα είχαν πληθυσμό 16,5 εκατομμύρια, και μάλιστα με ίδια θνησιμότητα (περίπου 231.000 νεκροί κατ' έτος) για την ακρίβεια 14 θάνατοι ανά 1.000 άτομα ανά χρόνο.

Στην Ανατολική Γερμανία γεννιούνται περίπου 231.000 μωρά κατ' έτος δηλ. περίπου 14 ανά 1000 άτομα, ποσό που αναλογεί περίπου σε 2,1 δείκτη γεννήσεων ανά Γερμανίδα σε διάστημα ολόκληρης ζωής.

Από την άλλη στην Κένυα η γεννητικότητα είναι 53 μωρά κάθε 1.000 άτομα ανά χρόνο, ποσό που αντιστοιχεί σε δείκτη γεννήσεων 8,1 ανά Κενυάτισσα Νέγρα σε διάστημα ζωής. Δεδομένου όντας δε, ότι μέχρι το 1953 η Κένυα ήταν βρετανική αποικία (μέχρι την εξέγερση των Μάου-Μάου) έχει απείρως καλύτερη υγεία από όλες σχεδόν τις Αφρικανικές — Νέγρικες χώρες. Έτσι τελικά κερδίζει ένα καθαρό δείκτη αύξησης πληθυσμού 4% κατ' έτος. Μ' αυτόν το ρυθμό ο πληθυσμός της Κένυα θα διπλασιάζεται κάθε 18 ακριβώς χρόνια.

Έτσι το 1999 θα υπάρχουν 16,5 εκατομμύρια Άριοι ΑνατολικοΓερμανοί αλλά 33 εκατομμύρια Νέγροι Κενυάτες, το 2081 (έναν αιώνα μετά την στατιστική εκκίνησης) θα υπάρχουν ακόμα 16,5 εκατομμύρια Άριοι ΑνατολικοΓερμανοί, αλλά 776 εκατομμύρια Κενυάτες. Αν φυσικά μέχρι τότε όλοι οι δείκτες παραμείνουν αμετάβλητοι στους ρυθμούς που το Εβραϊκό κατεστημένο της ισότητας και του αντιρατσισμού επιδιώκει να παγιάσει, αφανίζοντας προς όφελός του την Άρια ανθρωπότητα στο τέλμα του φυλετικού χάους των υπανθρώπων.

Σαν επίλογο παραθέτουμε την δήλωση του προέδρου της Αλγερίας, Χουάρι Μπουμεντιέν, για να δούμε πως σκέφτεται ο λεγόμενος «Τρίτος κόσμος» και πόσο κοντά είναι ο κίνδυνος αφανισμού μας».

«Καμιά ποσότητα ατομικών βομβών δεν θα μπορέσει να συγκρατήσει την θύελλα δισεκατομμυρίων ανθρώπων που κάποια μέρα θα αφήσουν το φτωχό νότιο τμήμα του πλανήτη για να ξεχυθούν στα ανεπτυγμένα τμήματα του πλούσιου βορείου ημισφαιρίου αναζητώντας την επιβίωση».

ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΩΝ ΑΜΒΛΩΣΕΩΝ ΚΑΙ Η ΥΠΟΚΡΙΣΙΑ ΑΣΤΩΝ — ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΩΝ

Ένα σοβαρότατο θέμα που απασχολεί, ως γνωστόν, τελευταίως στηλές εφημερίδων και την «κοινή γνώμη», το θέμα των αμβλώσεων, απεκάλυψε σε όλο της το μεγαλείο την δημοκρατική και την μαρξιστική τόφλα, αλλά κυρίως την υποκρισία, στην οποία Ομνύνουν οι δύο παραφράδες του εβραϊσμού.

Τη στιγμή που ο δημογραφικός θάνατος του έθνους μας είναι πλέον πραγματικότητα, έρχονται οι δημοκράτες βουλευτές να ψηφίσουν νόμο υπέρ της λεγόμενης «νομιμοποίησης» των αμβλώσεων. Ζητούν δηλαδή να αναληφθεί επισήμως και εξόδοις της Πολιτείας, η επιχείρηση μαζικής δολοφονίας αυριανών Ελληνοπαίδων, την ίδια στιγμή που με άφατη γελοιότητα τρέχουν, οργανώνουν συναυλίες ή κάνουν εράνους για να ταίσουν τα περισευόμενα αραπάκια της Αιθιοπίας, που είναι «τα κακόμοιρα, άνθρωποι και αυτά», προφανώς διότι «έχουν ένα στόμα, δύο μάτια, δυο αυτιά κ.λπ., όπως και μεις», και όπως και οι χιμπατζήδες, οι γορίλλες και τα υπόλοιπα ζώα της ζούγκλας.

Ας δούμε όμως μια στιγμή τα επιχειρήματά τους.

Πρώτο επιχειρήμα, το οποίο ενστερνίζονται και κομματίδια της λεγομένης «δεξιάς», καθώς και ο κατ'άπτυστος Πρόεδρος του ΙΣΑ (ο οποίος προφανώς προτιμά την προσεχή του Μαϊμουνίδη από τον όρκο του Ιπποκράτους):

«Αφού γίνονται τόσες χιλιάδες, γιατί να μην τις νομιμοποιήσουμε, να τις ελέγουμε κιόλας στατιστικάς!»

Θαυμάστε αντίληψη περί δικαίου, ανταξία της φυλής των Μπαντού! Μα τότε να νομιμοποιήσουμε την χρήση ηρώνης, αφού είναι τόσο διαδεδομένη, τις κλεψιές, επειδή είναι πλέον τόσο συχνές και βεβαίως την φοροδιαφυγή (αλλά ξεχάσαμε, όταν πρόκειται για χρήμα, δεν παίζουμε). Ο Νόμος, κύριοι, πρώτον διδάσκει και κατόπιν κολάζει.

Δεύτερο επιχειρήμα, προσφιλές στις διάφορες συμπλεγματικές, κακάσχημες, ανέραστες, γεμάτες ανομολόγητους πόθους φεμινίστριες, καθώς και στις άλλες που κατέστησαν την μήτρα τους σπόγγον Καλύμνου από τις πολλές εκτρώσεις και τώρα θέλουν να νομιμοποιήσουν τη βρωμοσυνειδήσή τους:

«Η γυναίκα να ορίζει το σώμα της»!!

Και ποιός την εμπόδιζε; Και ποιός είναι το σώμα της;

Δυστυχώς στις μέρες μας που βασιλεύουν οι ανεγκέφαλοι, το ευνόητο χρίζει επεξηγήσεων και ερμηνειών. Από πού και ως πού σώμα της γυναίκας το έμβρυο που κνοφορεί; Είναι από κάθε πλευρά ζωντανός οργανισμός με δική του οντότητα, δικό του κυκλοφοριακό σύστημα, εγκέφαλο κ.λπ., η δε αποβολή του δεν επηρεάζει την αρτιμέλεια της φέρουσας γυναίκας. Το έμβρυο, λοιπόν, φιλοξενείται και δεν αποτελεί τμήμα της εγκύου, όπως το ήπαρ ή το στομάχι της. Μέχρι και διαφορετικό καρδιακό ρυθμό έχει. Αλλά για να είμαστε και αποστομωτικοί στα πλαίσια της σύγχρονης επιστήμης: Τα κύτταρα του εμβρύου ΕΧΟΥΝ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟ DNA από της μητρός και ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΗ ΑΝΟΣΟΛΟΓΙΚΗ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ.

Όσον αφορά το σώμα της τώρα, υπάρχουν σήμερα αποτελεσματικότερες μέθοδοι αντισυλληψέως, που με μικρή θυσία λίγων ημερών ηδονής αποτρέπουν ένα έγκλημα και μία ταλαιπωρία της υγείας της ίδιας της γυναίκας.

Το αστείο, τέλος, της υποθέσεως είναι ότι αυτοί, οι οποίοι υποστηρίζουν ότι η αμβλώση δεν είναι έγκλημα, διότι το έμβρυο δεν είναι «ζώη» ακόμη, είναι οι μαρξιστές, δηλαδή οι υλιστές, οι οποίοι δεν έχουν καν τη δικαιολογία ορισμένων «θηρσκειομένων», ότι «η ψυχή μπαίνει στο παιδί μετά τη γέννηση» και άρα δεν πειράζει.

Το έμβρυο όμως, τονίζουμε ξανά, από τη φάση του γονιμοποιημένου ωαρίου ακόμη, από τη στιγμή της συλλήψεως δηλαδή, αποτελεί έναν εν δυνάμει άνθρωπο, όπως και το γεννημένο παιδί, αφού και αυτό, όπως και οι ενήλικες, μοιράζεται μαζί του την αβεβαιότητα της ζωής ή του θανάτου.

Και επειδή μπορεί να διερωτηθείτε, τι προτείνουμε εμείς, οι Εθνικοσοσιαλιστές, για τη λύση του, πράγματι υπαρκτού, προβλήματος, θα σας πούμε:

Απαγόρευση δια ροπάλου κάθε αμβλώσεως επί ποινή κατηγορίας του διαπράξαντος ιατρού και της μητρός δια φόνον εκ προμελέτης και μάλιστα ιδιαίδωντος ειδεχθή (σφαγιάζεται το έμβρυο). Εξαιρούνται (εννοείται, δεν είμαστε Ιερωβάδες), οι περιπτώσεις κινδύνου της ζωής της εγκύου ή διαπιστωμένης δια προγεννητικού ελέγχου ανωμαλία του εμβρύου (τετατογενέσεις, μογγόλια κ.λπ.), όποτε η αμβλώση θα είναι νόμιμος και θα γίνεται εξόδοις της Πολιτείας. Αυτό άλλωστε συμβαίνει και τώρα, ευτυχώς. Το ίδιο θα ισχύει και δια τα προϊόντα βιασμού έμβρυα (αποδεδειγμένου).

Τα τεράστια κονδύλια που θα διατίθεντο για την κάλυψη των εκατοτάδων χιλιάδων αμβλώσεων, να διατεθούν για επιδόματα για κάθε τέκνο (παράλληλα με τη φορολόγηση των ανυπόδρων και ατέκνων, που θα αποφέρει και άλλους πόρους γι' αυτά, αλλά θα αποτελεί και κίνητρο), καθώς και για την ανάλυση από το κράτος της φροντίδας για τα παιδιά που οι γονείς τους ή οι μητέρες τους δεν μπορούν ή δεν θέλουν (για ειδικούς λόγους που θα εξετάζονται) να αναλάβουν.

Θέσπιση ειδικών τιμών γι' αυτά τα «παιδιά της Πολιτείας», «Παιδιά του Έθνους», καθώς και προνομιών, ώστε να αποτραπούν τυχόν ψυχολογικές και κοινωνικές επιπτώσεις της «οικογενειακής» καταστάσεώς των.

Θέσπιση βραβείων και ειδικών προνομιών για πολύτεκνες μητέρες, έστω και στα πλαίσια του ως άνω θεσμού των «Τέκνων της Πολιτείας».

Τέλος, υπάρχουν και για τους επιμένοντες οι λύσεις της ορθής αντισυλληψέως. Ένας ιατρός θα μπορούσε να τις παραθέσει καλύτερα από μας.

Πιστεύουμε ότι μετά από τόσες εναλλακτικές λύσεις, ουδείς θα τολμά να διαμαρτυρηθεί για την ποινική δίωξη των ενεγομένων σε αυτό το υπαγορευόμενο από τους γνωστούς κύκλους, έγκλημα. Σ' αυτήν την αισχρή παιδοκτονία, που πρόγεται μέσα στα πλαίσια του προδιαγεγραμμένου σχεδίου αφανισμού της Αρίας Φυλής, ώστε να επιτευχθεί ευκολώτερα η κυριαρχία του αιωνίου Ιούδα.

Ας μην παρασυρθούμε δε από τους γνωστούς επίπλαστους δυϊσμούς που χρησιμοποιεί ο Εβραϊσμός για να επιβάλλεται, τύπου δεξιάς και αριστεράς, αφού είναι η Δεξιά Βέιλ που επέβαλλε τη νομιμοποίηση των αμβλώσεων στη Γαλλία. Η κ. Βέιλ, βέβαια, είναι γνωστής φυλετικής ταυτότητας.

Οι αμβλώσεις είναι ένα ακόμη βήμα, μαζί με την προώθηση των ανωμάλων μορφής ερωτικής συνεννέσεως, της ομοφυλοφιλίας, της απομακρύνσεως της γυναίκας από το σπίτι, της διαμορφώσεως του τύπου της «ανεξαρτήτου» γυναίκας που δεν θέλει παιδιά κ.λπ., για την αριθμητική αποδυνάμωση της Φυλής μας, αλλά και την ποιοτική της αποδυνάμωση, εμμέσως, από τη μείωση των δυνατικότητων της, αφού όσο περισσότεροι Άριοι, τόσο περισσότεροι ανασυνδυασμοί του πλούσιου σε Χαρίσματα Φυλετικού Υλικού μας.

ΗΝΙΟΧΟΣ

ΟΙ ΕΝΟΧΟΙ ΤΟΥ ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΜΑΡΑΣΜΟΥ

Είναι βέβαιο ότι η μεγαλωσύνη δεν μετριέται με το στρέμμα, όπως και είναι βέβαιο ότι η ποιότητα προέχει παρασάγγας της ποσότητας. Όμως είναι εξ ίσου βέβαιο ότι όταν λείψουν οι φυσικοί φορείς της η μεγαλωσύνη θα είναι και πάλι μεγαλωσύνη, αλλά απολιθωμένη...

Δεν είναι στενός εθνικισμός αυτό που μας ωθεί στις σκέψεις που ακολουθούν, άλλωστε είμεθα οι πρώτοι διδάξαντες ευρύτερου Ευρωπαϊκού πνεύματος στον λεγόμενο χώρο, κερδίζοντας το παρωνύμιο «Γερμανοί», αλλά αυθεντικό Άριο φυλετικό πνεύμα. Κι αυτό γιατί το Ελληνικό Έθνος, ομιλόν, ελληνική γλώσσα είναι απαραίτητο συστατικό στοιχείο, εκ των ων ουκ άνευ, του ευρωπαϊκού οργανισμού. Θα λέγαμε μάλιστα, ότι αν οι Γερμανοί αντιπροσωπεύουν περισσότερο τον νου σ' αυτόν τον οργανισμό, όπως έχει εξελιχθεί ανά τους αιώνες, οι Άγγλοι το νευρικό του σύστημα, και οι Γάλλοι και Ιταλοί την καρδιά και τις αισθήσεις του, οι Έλληνες, ακόμη και αν δεν το συνειδητοποιούν, κοιμισμένο είναι άλλωστε το σώμα, αντιπροσωπεύουν κάτι σπουδαιότερο που κυλάει και εκδηλώνεται με το αίμα του την ΠΕΜΠΤΟΥΣΙΑ του.

Συνεχώς ακούγεται, τον τελευταίο καιρό, επαναλαμβανόμενη και από επίσημα τουρκικά χείλη, η διαπίστωση του κινδύνου που αποτελεί η τουρκική δημογραφική έκρηξη και η ελληνική υπογεννητικότητα. Κραυγές διαμαρτυρίας εγείρονται κατά της τουρκικής επεκτατικότητας και της θρασύτητας με την οποία οι Τούρκοι εκφράζουν τις «χιτλερικές» απαιτήσεις τους για ζωτικό χώρο (Lebensraum). Όμως κύριοι ο ζωτικός χώρος δεν είναι «χιτλερική θεωρία», είναι μια γεωπολιτική πραγματικότητα.

Μία πραγματικότητας θλιβερή για την σημερινή Ελλάδα. Το πρόβλημα μπορεί βεβαίως να είναι γενικώτερο για την Ευρώπη, αλλά εμείς έχουμε τον αμεσώτερο κίνδυνο, λόγω του γλωσσικού αναδέλφου και της γειτνιάσεως με τους βαρβάρους. Γίνεται δε ακόμη σοβαρότερη αν σκεφθώ κανείς την ανθελληνική στάση των κοιμισμένων Αριών αδελφών μας, συνηθισμένων πια στη θέση των αλλοφύλων στις πόλεις τους και κυρίως με τις εξωνημένες στο συχαμερό κατεστημένο της διεθνούς πλουτοκρατίας κυβερνήσεις τους.

Ποιοί είναι όμως οι ένοχοι της καταστάσεως αυτής, η οποία, άνευ καταλλήλου αντιδράσεως καθοδηγούμενη άνωθεν από φωτισμένους και αποφασισμένους ταγούς, προδικάζει το τέλος του έθνους μας μέσα στον επόμενο αιώνα και μάλιστα με μαθηματική ακρίβεια;

Ένοχοι είναι όχι μόνον όλοι όσοι συνείργησαν με διάφορους τρόπους στη δημιουργία του προβλήματος, αλλά και όσοι το ηνέχθησαν. Είναι ένοχες, λοιπόν, όλες οι ελληνικές ηγεσίες μετά το 1950. ΟΛΕΣ. Όχι λοιπόν μόνον εκείνοι που διέπραξαν το έγκλημα της ερημώσεως της ελληνικής επαρχίας στην δεκαετία του '50, όχι μόνον εκείνοι που μέσα στην κορύφωση του προβλήματος νομιμοποίησαν ανεξέλεγκτα τις εκτρώσεις για να τις ελέγχουν λές (ας νομιμοποιήσουν τότε και την κλοπή να την ελέγξουν και αυτήν) και για να έχει δικαίωμα η κάθε γυναίκα στο σώμα της, λες και είναι δικό της σώμα το ασχημάτιστο κορμάκι που κατασφάζεται. Ο ανθρωπισμός τους όμως εξαντλείται στην μικρή Αντουανέττα...

Ένοχοι είναι, λοιπόν, και όλοι όσοι δεν έλαβαν τα απαραίτητα μέτρα για να αποτρέψουν αυτό το κακό. Είναι αλήθεια ότι όσο πιο κατώτερο είναι ένα είδος τόσο περισσότερο αναπαράγεται (σκεφθείτε πόσα αυγά γεννούν τα μερμήγκια κ.λπ.). Πολ-

λοί βάρβαροι λαοί ανά τους αιώνες έχουν την ίδια τάση γεννοβολήματος. Είναι αλήθεια ότι οι Έλληνες υπήρξαν ανέκαθεν σχετικά ολιγάριθμος έθνος περιστοιχιζόμενο από στίφη βαρβάρων. Όμως οι ίδιες θεωρήσεις και ανάγκες οδήγησαν το εθνικοσοσιαλιστικό καθεστώς στην Γερμανία στην εισαγωγή των νόμων που ευνοούσαν την δημογραφική ανάπτυξη του γερμανικού λαού. Νόμων που περιλάμβαναν αυθεντικά ανθρωπιστικά μέτρα όπως η ίδρυση της Lebensbam.

Πού είναι οι ανάλογοι νόμοι στην Ελλάδα; Πού είναι οι φορολογικές, ουσιαστικές απαλλαγές για κάθε τέκνο, όχι μόνον για πολλά τέκνα, οι φορολογικές επιβαρύνσεις ατεκνίας και αγαμίας; Πού οι επιδοτήσεις, οι ουσιαστικές των πολυτέκνων; Πού τα ιδρύματα περιθάλψεως αγάμων εγκύων και των τέκνων τους; Πού οι νόμοι για την κοινωνική αποκατάσταση αυτών των παιδιών;

Πολλά λεφτά, θα μας πουν οι δημοκράτες κύριοι μας, βέβαια, πολλά λεφτά για το φτωχό ελληνικό κράτος που, εν τούτοις, ταιάζει δεκαετίες τώρα συμβούλους, χαρτογιακάδες και δημοκρατικότετους απατεώνες. Μόνον το ποσό των 500 εκατομμυρίων που αναφέρεται ότι εκαρπώθη ένας μόνος από αυτούς τους «κυρίους», αρκούσε για την ίδρυση ενός τέτοιου ιδρύματος.

Πού είναι εξ άλλου οι νόμοι που δεν κοστίζουν και τόσο πολύ; Κατήργησαν τον λογικότερο νόμο της συνυπηρεσίας των δημοσίων υπαλλήλων. Έτσι υπηρετεί ο ένας στην Ρόδο κι ο άλλος στην Αλεξανδρούπολη. Όσο για παιδιά, δι' αλληλογραφίας... Στον ελληνικό Στρατό όλη η στοργή, εξαντλείται στις «μαννούλες». Μόνον αυτές έχουν ανάγκη «προστάτου». Αισχρή μικροαστική αντίληψη. Πού είναι οι ευνοϊκές μεταθέσεις για τους παντρεμένους στρατευμένους νέους και η μείωση της θητείας έστω και ελάχιστα γι' αυτούς, πολύ δικαιότερη από τους «προστάτες με...»; Μα τότε όλοι θα παντρευόντουσαν, θα μας απαντήσουν. Μα αυτό είναι το ζητούμενο, ηλίθιο! Γιατί και το πρώτο βήμα είναι βασικό.

Ούτε ένας ουσιαστικός νόμος δεν έχει ληφθεί για την λύση του ζωτικού προβλήματος της ίδιας της φυσικής μας υπάρξεως ως έθνους!

Θα μπορούσε να αντιτείνει κανείς ότι υπεύθυνοι για αυτήν την κατάσταση είμαστε και όλοι, ο καθένας χωριστά, οι νεοέλληνες. Οι νεοέλληνες που προτιμούν την ήσυχη, χωρίς παιδικά κλάμματα, ξάπλα στον καναπέ, βίντεο και ουσικάκι και ξηρούς καρπούς. Που δεν θέλουν να περιορίσουν με παραπάνω παιδιά το εισόδημά τους, γιατί τότε δεν θα μπορούν, να αγοράσουν την BMW ή να τα σπάσουν στα μπουζούκια ή να πίνουν καφέ στο Κολωνάκι. Η ελληνική νεολαία που αγωνίζεται να μοιάση στην αμερικάνικη των ΧΑΜΠΟΥΡΓΚΕΡΑΝΘΡΩΠΩΝ (στην κύριολεξία, αφού διά του καταβολισμού παντός άλλου στοιχείου, αναβελίζουν και ανασχηματίζουν το σώμα τους αποκλειστικά με χάμπουργκερ με μπόλικα κέτσαπ και πίκλες). Η ελληνική νεολαία που όταν δεν εμπνέεται από το θλιβερό ποιά «ιδανικό» του Πολυτεχνείου, εμπνέεται από τα ιδανικά των «σινιέ» ρούχων, των «ίπ» ντίσκο, του Σαραβάκου και του Αναστόπουλου ή των κομπιούτερς...

Όμως όχι, ως εθνικοσοσιαλιστές και ως εχέφρονες άνθρωποι, δεν θα αποδώσουμε ευθύνες στα πόδια ή στο σικώτι, αλλά στο ΚΕΦΑΛΙ.

Η λύση; Μα ο Εθνικοσοσιαλισμός.

DELEND A CARTHAGO!

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ

— Δύο τρόποι υπάρχουν για να πολεμάς. Πρέπει να είσαι κι αλεπού και λιοντάρι.

ΜΑΚΙΑΒΕΛΙ

Η καταστροφή του περιβάλλοντος μείζον Εθνικό πρόβλημα

[Α] Πώς το νέφος της Αθήνας
εξοντώνει τον ελληνικό πληθυσμό!

«... κι ύστερα να μιλήσω για το πόσο
βαθείά ήταν η αποδοκιμασία μου γι' αυ-
τές τις πολιτείες των πολλών εκατομμυ-
ρίων κατοίκων που τραβούν λαίμαργα
τους ανθρώπους για να τους τσακίσουν
κατόπιν τόσο τρομακτικά». (1)

Γραμμένο πριν 65 περίπου χρόνια για
μεγαλούπολη της Κεντρικής Ευρώπης· οι
προεκτάσεις του στο σήμερα δίνουν μια
αταλάντευτη Εθνικοσοσιαλιστική θέση.
Ναι, για μας τους Εθνικοσοσιαλιστές
ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΖΩΗ σ' αυτά τα τέρατα
του 20ου αιώνα, που λέγονται μεγαλου-
πόλεις! Το άρθρο αυτό (που περιορίζεται
βέβαια σε μια σύγχρονη ελλαδική μεγα-
λούπολη) σκοπό έχει να καταδείξει το
πρόβλημα, κυρίως επιστημονικά και βέ-
βαια να ξεσκεπάσει το Σύστημα εκείνο
που αχρηστεύει αργά αλλά σταθερά τον
(μισό;) ελληνικό πληθυσμό, που υποχρεω-
τικά βρέθηκε να κατοικεί στο Αττικό λε-
κανοπέδιο! Η συνέχεια θα δείξει αν τούτο
κατορθωθεί...

Ι) ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΔΙΕΥΚΡΙΝΗΣΕΙΣ - Η ΡΥΠΑΝΣΗ

Είναι πραγματικά δύσκολο και ούτε
άμοιρο κάποιων κινδύνων και δόλων, το
να προσπαθήσει κανείς να δώσει τον ορι-
σμό της «ρύπανσης» γενικά. Οι αφητηρίες
για κάτι τέτοιο είναι πολλές, επιστημονι-
κές, ιδεολογικές, φιλοσοφικές, ακόμη και
προσωπικές που οδηγούν σ' ένα φάσμα
απόψεων, το οποίο περικλείεται μεταξύ
δύο αντιδιαμετρικών: απ' την μια οι «αυ-
στηροί οικολόγοι» που θεωρούν ως ρύ-

πανση κάθε παραγωγική διαδικασία (... κι
αυτήν ακόμη τη ζωή!) και προτείνουν επι-
στροφή σε υπεραπλουστευμένη τεχνολο-
γία, απλούς οικισμούς, ακατέργαστα
αγροτικά προϊόντα, επιστροφή αν είναι
δυνατόν στο αλέτρι του Ησίοδου και στην
ελεύθερη βοσκή... Απ' την άλλη οι «αμει-
λικτοι τεχνοκράτες» για τους οποίους ρύ-
πανση είναι το κομμάτι που διαφεύγει
των τεχνικών ή οικονομικών μέσων (που
τώρα διαθέτουμε!)· «μέσα» τα οποία θα
μας επέτρεπαν να εξουδετερώσουμε κάθε
ανεπιθύμητη ουσία ή μορφή ενέργειας και
προτείνουν όλο και νέα υψηλή τεχνολο-
γία, τελειότερης μορφής...

Διαβλέπει καθένας το στοιχείο της
υπερβολής στις θέσεις αυτές. Στην προ-
σπάθεια των επιστημόνων να δοθεί ένας...
αντικειμενικός ορισμός, σίγουρα δεν βοη-
θούν ούτε η απόγνωση των μεν, ούτε η
υπερ - αισιοδοξία των δε. Έτσι ένας γενι-
κός ορισμός της «ρύπανσης» δόθηκε ως
εξής: «Ρύπανση μπορεί να θεωρηθεί κάθε
μεταβολή η οποία μπορεί να προκαλέσει
βραχυπρόθεσμη ή μακροπρόθεσμη αλλοί-
ωση ή φθορά στον άνθρωπο σαν άτομο ή
μέλος κοινωνίας και στο περιβάλλον του,
στην υλική ή πολιτιστική του περιουσία
και του ελαττώνει τις ευκαιρίες για ανά-
πτυξη ή αναψυχή». (2) Ακριβώς, ένας τέ-
τοιος ορισμός είναι πολύ ευρύς και καλύ-
πτει όλες τις μορφές ρύπανσης: χημική,
ενεργειακή, βιολογική, αισθητική, πολιτι-
στική, ακόμη και τον υποβιβασμό της ποι-
ότητας της ζωής. Αν αναρωτηθούμε δε για
τα αίτια των ρυπάνσεων θα μπορούσαμε
πρόχειρα να τα απαριθμήσουμε: 1) η ανά-
γνη της αυξημένης παραγωγής και η πολι-

τική της συνεχούς ανάπτυξης ii) το δημογραφικό πρόβλημα της Γης (που εκδηλώνεται με πληθυσμιακή έκρηξη όλων των άλλων φυλών πλην της Λευκής που καταρρέει πληθυσμιακά· κι αυτό έχει για μας την τραγική σημασία του!). iii) την άμετρη καταναλωτική νοοτροπία, που εκδηλώνεται κυρίως στην «ευημερούσα Δύση». **ΟΛΑ ΑΥΤΑ ΣΥΜΦΥΤΑ ΜΕ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΟΥ Η ΤΕΛΙΚΗ ΕΚΒΑΣΗ ΤΗΣ ΕΞΕΛΙΞΕΩΣ ΤΟΥ, ΘΑ ΄ΝΑΙ Η ΕΡΗΜΩΣΗ ΤΗΣ ΓΗΣ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΜΟΡΦΗ ΖΩΗΣ** - και όμως ο καπιταλισμός ζει και βασιλεύει και οι «υπήκοοι» τον υπηρετούν πιστά...

«...Δεν μπορούμε να καταλάβουμε τι νόημα έχει ένας πολιτισμός που αρνείται τον ίδιο του τον δημιουργό, τον άνθρωπο» (3) σημειώνει με έκπληξη ένας Έλληνας διανοούμενος· θα ξεφεύγαμε όμως υπερβολικά αν προσπαθούσαμε να προσεγγίσουμε το βάθος της σκέψης του... Θα κλείσουμε έτσι αυτή την απαραίτητη - νομίζουμε - εισαγωγή στο πρόβλημα ρύπανσης με την κατηγορηματική (και τόσο σημαντική!) άποψη ενός ακόμη καθηγητή (της «Περιβαλλοντικής Χημείας»): «Το πρόβλημα της ρύπανσης δεν υπήρχε. Δημιουργήθηκε μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο ως τίμημα της ραγδαίας οικονομικής και τεχνολογικής προόδου...». (4) Προόδου; Δεν νομίζουμε! - Απλά ήρθε η ώρα να χτίσουμε πιο γερά το κατηγορητήριο για τους... **ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΕΣ ΕΙΡΗΝΗΣ**· αυτούς που σταδιακά μα σταθερά εκμαυλίζουν και εκπορνεύουν, 45 χρόνια τώρα, όλους τους Λαούς της Γης, «νικητές και ηττημένους»! Γιατί αυτό ακριβώς κάνει όποιος καταστρέφει τον τόπο δημιουργίας τους (και όχι μόνον...).

II) ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΙΚΗ ΡΥΠΑΝΣΗ - ΤΟ ΝΕΦΟΣ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Κάθε ανεπιθύμητη ουσία σε στερεή, υγρή ή αέρια μορφή που εκπέμπεται στην ατμόσφαιρα απ' την ανθρώπινη δραστηριότητα ή από κάποια φυσική διεργασία

και δυσμενώς επηρεάζει τον άνθρωπο ή το περιβάλλον λέγεται «ατμοσφαιρικός ρύπος». Εξ αυτών, «πρωτογενείς» είναι οι ρύποι που εκπέμπονται από μια αναγνωρίσιμη πηγή και «δευτερογενείς» εκείνοι που σχηματίζονται με χημική αντίδραση στην ατμόσφαιρα.

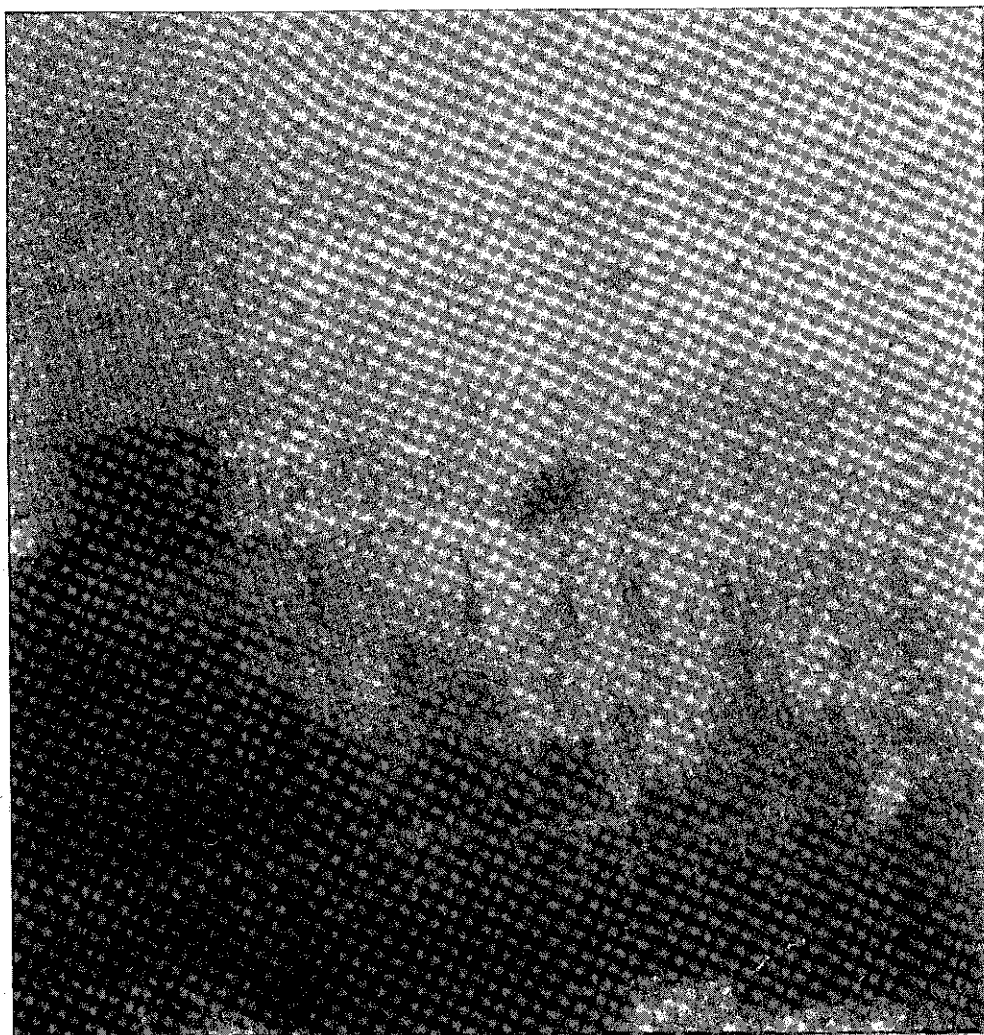
Το πρόβλημα ειδικότερα της ατμοσφαιρικής ρύπανσης στη μείζονα περιοχή Αθηνών (γνωστή ως «νέφος της Αθήνας») εμφανίστηκε έντονο πριν περίπου 20 χρόνια. Οι λόγοι που το δημιούργησαν συνοπτικά είναι: ο υπερδιπλασιασμός του πληθυσμού της Αθήνας, οι 3.600 περίπου βιομηχανικές - επιχειρηματικές δραστηριότητες (εντός και γύρωθεν της πόλης), ο τριπλασιασμός του αριθμού των οχημάτων (μόνο τα τελευταία 10 χρόνια!), η εξ αυτών μεγάλη κατανάλωση καυσίμων **ΚΑΙ ΟΛΑ ΑΥΤΑ** σε συνδυασμό i) με την ανύπαρκτη πολιτική υποδομή (οικιστικός σχεδιασμός, κυκλοφοριακό, έλεγχος κ.λπ.) και ii) με τις ιδιάζουσες - βοηθητικές συνθήκες τοπογραφίας και μετεωρολογίας του λεκανοπεδίου (εγκλωβισμός των ρύπων, εμφάνιση άπνοιας, θερμοκρασιακές αναστροφές, μεγάλη ηλιοφάνεια κ.λπ.).

Οι τρεις βασικοί ρυπαντές του λεκανοπεδίου είναι κατά σειρά σημαντικότητας: αυτοκίνητα, βιομηχανία, κεντρική θέρμανση. Οι δε κυριότεροι ρύποι (επί των οποίων γίνονται κυρίως οι μετρήσεις) είναι: το μονοδείξιο του άνθρακα (CO), οι υδρογονάνθρακες (HC), τα οξειδία του αζώτου (NOx), τα οξειδία του θείου (SOx), τα αιωρούμενα σωματίδια, ο καπνός και το όζον (O₃).

Η Αθήνα σε σχέση με τις άλλες ευρωπαϊκές πόλεις, πρωτοπορεί στις τιμές καπνού, NO₂, και όζοντος! (χωρίς να... υστερεί και στους υπόλοιπους!!).

«Πρότυπα» για τις μετρήσεις ατμοσφαιρικής ρύπανσης θεωρούνται απ' τη μια « η αιθαλομίχλη του Λος Άντζελες» (φωτοχημική ρύπανση) με χαρακτηριστι-

κούς ρύπους: NO_2 , O_3 και HC (κυρίως) και απ' την άλλη «η καπνομίχλη του Λονδίνου» με χαρακτηριστικούς ρύπους: SO_2 και καπνό. (5) Η «ευτυχία» στη δική μας Αθήνα είναι ο... εκρηκτικός συνδυασμός και των δύο μορφών!!! Κι αυτός ακριβώς ο συνδυασμός είναι που κάνει αδύνατη την ακριβή επιδημιολογική μελέτη (επιπτώσεις στην υγεία των κατοίκων)· και το βέβαιο στην περίπτωση μας... φτάνει, η ζημιά από κάθε ρύπο χωριστά!

III) ΕΠΙΔΡΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΡΥΠΩΝ ΣΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΤΩΝ

ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ

- Το μονοξείδιο του άνθρακα (CO)· προέρχεται κυρίως απ' την ατελή καύση των καυσίμων. Η εξήγηση για τη συνεχή αύξηση του CO στην Αθήνα οφείλεται αφενός μεν στις αυξανόμενες δραστηριότητες των ανθρώπων (αυτοκίνητα, βιομηχανία, μεταφορές) και αφετέρου στη συνεχώς ελατωμένη επιφάνεια ελεύθερου εδάφους με την τσιμεντοκάλυψη (σπίτια, δρόμοι κ.λπ.)· το ελεύθερο έδαφος δύναται να απορροφά τεράστιες ποσότητες CO (φροντίσαμε όμως να εξαφανιστεί!).

Το CO είναι τοξικό για τον άνθρωπο

και σε συγκεντρώσεις άνω των 100 ppm (μέρη στο εκατομμύριο) επιφέρει θάνατο (γνωστοί οι θάνατοι απ' τα μαγγάλια και οι επιδράσεις του καπνίσματος, λόγω CO - που παρεμποδίζει τη μεταφορά οξυγόνου στο σώμα). Εδώ αξίζει να αναφερθούμε και στο CO₂ (διοξειδίο του άνθρακα) που αν και δεν θεωρείται ρύπος εντούτοις παίζει καταλυτικό ρόλο στο γνωστό «φαινόμενο του θερμοκηπίου». (6)

- Το διοξειδίο του Αζώτου (NO₂): προέρχεται κυρίως απ' τα αυτοκίνητα και τα εργοστάσια παραγωγής ενέργειας. Είναι κι αυτό τοξικό αέριο, προσβάλλει τους πνεύμονες και προκαλεί πνευμονικό οίδημα ακόμη και τον θάνατο σε μεγάλες συγκεντρώσεις. «Για τον άνθρωπο η έκθεσή σε 50 - 100 ppm NO₂ για ορισμένα λεπτά μέχρι μια ώρα προκαλεί έντονο ερεθισμό στους πνεύμονες που διαρκεί 6 - 8 εβδομάδες, ενώ σε συγκεντρώσεις 150 - 200 ppm προκαλεί συνήθως τον θάνατο». (7) Οι «αρμόδιοι» βεβαιώνουν ότι ουδείς δολοφονείται απ' το Νέφος: όταν στην Αθήνα μέσα στο 1990 το NO₂ έφτασε ακόμη και τα 650 ppm σπάζοντας κάθε ρεκόρ! Αλλά, δεν δολοφονείται ΚΑΝΕΙΣ «υγιής» (ακόμη)!! (Δηλαδή, δεν «αποδημούν» πρώτα οι ευπαθείς, οι ηλικιωμένοι κ.λπ.). Κουράγιο όμως...

Επίσης, το NO₂ στην ατμόσφαιρα μετασχηματίζεται σε HNO₃ (νιτρικό οξύ) ένα ισχυρό διαβρωτικό οξύ που προκαλεί τη διάβρωση (νιτροποίηση) των μαρμάρων των αρχαίων (και των νεώτερων) μνημείων της Αθήνας και άρα την αποσάθρωσή τους (σε συνδυασμό και με το H₂SO₄, Θειικό οξύ, όπως θα δούμε παρακάτω).

- Οι υδρογονάνθρακες (HC): κυρίως προέρχεται απ' το αυτοκίνητο, τις διαρροές πετρελαίου και οργανικών ενώσεων κ.λπ. Είναι γνωστό (αλλά περιέργα δεν τίγεται ιδιαίτερα απ' τους επιστήμονες!) ότι περιέχουν καρκινογόνες ουσίες και συμμετέχουν στη δημιουργία κι άλλων ρύπων...

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ 1η: Όπως είπαμε, τα CO, NO₂, HC, όξον O₃ κ.λπ. (γνωστά ως οξειδωτικά της φωτοχημικής ρυπάνσεως τύπου Λος Άντζελες) συνδυαστικά δράντας, ελαττώνουν την ορατότητα, προκαλούν ερεθισμό στα μάτια (δάκρυα), αυξάνουν τις ασθματικές παθήσεις, ελαττώνουν την απόδοση των αθλητών και γενικά καθίστανται επικίνδυνα για την υγεία του ανθρώπου (προκαλώντας π.χ. καρκίνο).

- Το διοξειδίο του Θείου (SO₂): διαχέεται στην ατμόσφαιρα από κεντρικές θερμάνσεις, βιομηχανίες κ.λπ. Σε (μεγάλες) συγκεντρώσεις προκαλεί ερεθισμούς στον φάρυγγα και στα μάτια, βήχα και γενικά αναπνευστικά προβλήματα. Το σχηματισθέν H₂SO₄ (θειικό οξύ) εξ SO₂, προκαλεί καταστροφή των δασών (... όπου υπάρχουν, γιατί εμείς φροντίσαμε να τα κάψουμε!) και βέβαια την γυψοποίηση ή λέπρωση του μαρμάρου (σχηματίζεται θειικό ασβέστιο - CaSO₄ που έχει διπλάσιο όγκο απ' το CaCO₃ - ανθρακικό ασβέστιο, οπότε έχουμε διόγκωση και θρυμματισμό του μαρμάρου!).

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ 2η: Ο συνδυασμός HNO₃, H₂SO₄ και άλλων οξέων στη λεγόμενη «όξινη βροχή», έχει επιφέρει τόσο φθορά στα μάρμαρα του Παρθενώνα (και στα άλλα μνημεία του Ιερού Βράχου της Ακρόπολης) - έχει λουπόν απ' το 1950 και μετά, επιφέρει τόσο φθορά, όση δεν είχαν επιφέρει συνολικά τα υπόλοιπα 2.500 περίπου χρόνια της ζωής τους (όσα θανατοστικά και να βάλω θα 'ναι απελπιστικά λίγα για να περιγράψουν αυτό το έγκλημα κατά του Πολιτισμού).

- Τα αιωρούμενα σωματίδια (ανάλογα με τη διάμετρό τους τα χωρίζουμε σε σκόνη, καπνό κ.λπ.) προέρχονται κυρίως από βιομηχανικές διαδικασίες και αυτοίγητα. Παρακάτω ενδεικτικά παρουσιάζουμε διάφορους ατμοσφαιρικούς ρύπους και τις εξ αυτών βλάβες (8): Μόλυβδος - Pb (βλάβη εγκεφάλου, ανωμαλίες συμπεριφοράς στα παιδιά, σπασμοί, θάνατος).

Φθοριούχα - F (φθορά δοντιών, εξασθένηση οστών, απώλεια βάρους, βλάβες θυροειδούς, νεφρών), Μαγγάνιο - Mn (πυρετός, πνευμονία, ασθένεια Πάρκινσον), Αρσενικό - As (καρκίνο στο δέρμα ή στους πνεύμονες), Νικέλιο - Ni (δερματίτιδα, πονοκέφαλοι, καρκινογέννηση), Αμιάντος (Επιθηλίωμα πνευμόνων, καρκίνος πνευμόνων), Κάδμιο - Cd (γαστρεντερικές ανωμαλίες, αναπνευστικά προβλήματα, καρκινογόνος δράση), Υδράργυρος - Hg (προκαλεί τρεμούλα και διαταραχές συμπεριφοράς), Βηρύλλιο - Be (βλάβη πνευμόνων, μεγέθυνση λεμφατικών αδένων), Σελήνιο - Se (μιτρίνισμα, μάτωμα μύτης, πονοκέφαλοι), Υδροθείο - H₂S (ναυτία, ερεθισμός στα μάτια)...

Ας σταματήσουμε εδώ· ναι, υπάρχουν κι άλλα σωματίδια στον αληθινό (sic) «θάλαμο αερίων» που λέγεται Αθήνα - δημιουργούνται κι ακόμη περισσότερα απ' τις χημικές αντιδράσεις μεταξύ αυτών που περιγράψαμε!..

Δεν θέλω πραγματικά να κάνω δύσκολη (sic) την κατάσταση των αναγνωστών του περιοδικού μας, αλλά δεν μπορώ να αποφύγω την απλή έστω αναφορά σε κάποιες ακόμη περιβαλλοντικές παραμέτρους του Αττικού λεκανοπεδίου (Με τη δέσμευση να υπάρξει αναλυτική επεξεργασία καθενός χωριστά, σε άλλα τεύχη του περιοδικού μας): Στερεά απόβλητα (χωματερές), απόθεση αποβλήτων στον Σαρωνικό (βόθροι, πετρελαιοειδή, βιομηχανίες κ.λπ.), ρύπανση υδάτων, θόρυβος - ηχορύπανση, πολεοδομικός σχεδιασμός, τοξικά απόβλητα, ραδιενέργεια, διάβρωση αρχαίων μνημείων κá (9)

Κλείνοντας κι αυτό το κεφάλαιο δεν έχω παρά να σας προτρέψω να σκεφτείτε σε συνδυασμό με τα παραπάνω καταθλιπτικά και τα εξής ακόμη (!): τα τρόφιμα (συσσώτερα σκουπίδια!) που τρώμε, όλα σχεδόν τεχνητά και χημικά κατασκευάσματα, το νερό που πίνουμε χλωρωμένο (!), ο αέρας που αναπνέουμε μολυσμένος, όλοι σχεδόν κάνουμε καθιστικό τρόπο

ζωής - ελλείπει και αθλητικών ή κενών - τέλος πάντων - χώρων... Ποιές θα 'ναι άραγε οι μακρόθεσμες επιπτώσεις, με τη δημιουργία μιας χώρας γερόντων, απελπισμένων και νοσηρών ανθρωπαρίων;!

IV) ΚΟΜΜΑΤΙΣΜΟΣ - ΠΟΛΙΤΙΚΑΝΤΙΣΜΟΣ: Η... ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΑΝΕΥΘΥΝΟΤΗΤΑΣ

Γράψαμε παραπάνω και πάλι για την απουσία επιστημονικών ερευνών σχετικά με το συσχετισμό θνησιμότητας και νοσηρότητας με τη ρύπανση και την ιδιομορφία του αθηναϊκού νέφους! Πρέπει να πούμε ότι αυτό γίνεται «με περισσή σπουδή και επιμέλεια» και ενώ υπάρχουν ειδικά αμειβόμενοι επιστήμονες για κάτι τέτοιο... Η ένοχη σιωπή κι εδώ είναι καθεστώς! Κατά καιρούς όμως διάφορες φωνές φτάνουν προς τα έξω, μέσω της έντυπης δημοσιογραφίας, φωνές καταδικαστικές σαν εκείνη του διευθυντή του Πανεπ. Κλινικής του νοσοκομείου «Σωτηρία» και καθηγητού Πνευμονολογίας που κατηγορηματικά δηλώνει πως «... Όταν κάποιοι από μας λένε την αλήθεια - δηλαδή αναφέρονται στα επιστημονικά δεδομένα - κατηγορούνται... ως αντικυβερνητικοί. Λες και το πρόβλημα της υγείας του λαού είναι κομματικό!». (10) Και συνεχίζει: «χιλιάδες άνθρωποι που εισάγονται σήμερα στα νοσοκομεία δεν θα εισήγοντο αν ζούσαν στην επαρχία». Περαιτέρω δε κάνει δύο πολύ σημαντικές παρατηρήσεις: i) ως γνωστόν για κάθε ρύπο χωριστά έχουν διεθνώς οριστεί όρια (συγκέντρωση) επιφυλακής κι όρια εκτάκτων μέτρων. Αυτό κατά τον καθηγητή είναι διαβλητό αφού αντικειμενικά είναι ανεδαφικός ο προσδιορισμός ορίων για έναν πληθυσμό που η υγεία του κουμαίνεται σε ευρεία όρια π.χ. έστω τα 200 ppm NO₂ είναι «φυσιολογικά» για έναν υγιή νέο 25 ετών, τι είναι όμως για έναν μεσήλικα με κάποιο «ιατρικό ιστορικό»;! ii) τι συμβαίνει με τη χρονική διάρκεια που ένας ρύπος εμφανί-

ζεται στην ατμόσφαιρα· γιατί δεν δίνεται έμφαση σε κάτι τέτοιο, αλλά μιλάμε μόνο για ανώτατα όρια;! Περισσότερο φυσικά να πούμε ότι μονίμως τις ώρες της ημέρας σχεδόν όλοι οι ρύποι είναι άνωθεν των ορίων επιφυλακής (στην Αθήνα)...

Η υφιστάμενη συγκάλυψη βέβαια και η ευθυνοφοβία των αγυρτών του κομματισμού και πολιτικαντισμού, που ακέραια φέρουν την ευθύνη, δεν... έχει όρια! Πάνω από δέκα φορές οι «αρμόδιοι» υπουργοί

του ΠΑΣΟΚ «έδιωξαν» το νέφος με ισάριθμα... πακέτα μέτρων, άλλα 100 ημερών κι άλλα μεγαλύτερης διάρκειας! Ως τον τελευταίο που ξεδιάντροπα δήλωνε μπροστά στην... ολομέλεια της Β - ουλής των Ελλήνων (δηλαδή παρουσία 4 - τεσσάρων - βουλευτών!) ότι «το νέφος δεν αποτελεί νοσογόνο παράγοντα» και άλλα τέτοια. Το νέφος όμως θα 'ναι ο τελευταίος κάτοικος των Αθηνών εκτός κι αν ο... κος Μάνος· εκείνος που είπε «να μου φέρετε

B4/ρεπορτάζ 28

«Το ΒΗΜΑ»

9-9-1990

Οι Ευρωπαίοι πεθαίνουν από ατμοσφαιρική ρύπανση

Το νέφος σκοιώνει...

ΓΕΝΕΥΗ, Σεπτέμβριος.

ΧΙΛΙΑΔΕΣ Ευρωπαίοι πεθαίνουν «πριν την ώρα τους» εξαιτίας της ατμοσφαιρικής ρύπανσης. Αυτό αναφέρει σε απόρρητη έκθεσή της η Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας. Και δεν είναι μόνον αυτά τα θύματα· πολύ περισσότερα είναι τα θύματα που υφίστανται θλάβες στους πνεύμονές τους, με αποτέλεσμα να καταντούν ανάπηροι.

Τα μεγαλύτερα προβλήματα υπάρχουν στις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης, αλλά και η Δυτική Ευρώπη δεν πάει πίσω: η ατμοσφαιρική ρύπανση είναι και εκεί τόσο μεγάλη που οι πληθυσμοί υποφέρουν από χρόνια νοσήματα. Πιο ευαίσθητοι οι γέροι και τα παιδιά, αντιμετωπίζουν και τους σοβαρότερους κινδύνους.

Το πρόβλημα, όπως αναφέρει η έκθεση της Π.Ο.Υ., είναι τόσο σοβαρό ώστε είναι απαραίτητη η λήψη ουσιαστικών μέτρων. Και σε αυτό συμφωνούν όλοι, βεβαίως, αφού στις ευρωπαϊκές μεγαλουπόλεις οι συνθήκες έχουν καταντήσει ασφυκτικές.

Στην Ανατολική Ευρώπη, το πρόβλημα δημιουργείται κυρίως από τη λεγομένη «χειμερία ρύπανση», που προκαλείται κυρίως από τη χρήση ουσίων η καύση των οποίων παράγει υψηλά ποσοστά διοξειδίου του θείου - και η κατάσταση επιβαρύνεται ακόμη περισσότερο με

τα βαρομετρικά χαμηλά.

Αντίθετα, στη Δυτική Ευρώπη σοβαρότερο είναι το πρόβλημα της «θερινής ρύπανσης», που δημιουργείται από τις πολλές ώρες ηλιοφάνειας διανυπάρχει άπνοια. Οι ακτίνες του ήλιου προκαλούν χημικές αντιδράσεις μεταξύ των ρύπων. Τελικό προϊόν των χημικών αυτών αντιδράσεων είναι το όζον, που ερεθίζει τα μάτια, τη μύτη, τον λαιμό και τους πνεύμονες.

Το ποσοστό όζοντος στην ατμόσφαιρα μπορεί να μείνει υψηλό για πολλές ημέρες· και παρουσιάζεται συχνά όχι στον τόπο που παρήχθη το όζον, αλλά ακόμη και σε περιοχές πολύ απομακρυσμένες, καθώς τεράστιες μάζες μολυσμένου αέρα ταξιδεύουν αργά στην ατμόσφαιρα.

Ερευνες που έγιναν στις ΗΠΑ και τον Καναδά έδειξαν ότι τα υψηλά ποσοστά όζοντος στην ατμόσφαιρα είναι πολύ επικίνδυνα για την υγεία του ανθρώπου γιατί προκαλούν θλάβες στους πνεύμονες. Ιδιαίτερα ευάλωτοι είναι όσοι υποφέρουν από άσθμα και όσοι καταβάλλουν έντονη μυϊκή προσπάθεια σε μολυσμένη ατμόσφαιρα. Το 1987, η Π.Ο.Υ. είχε ορίσει ως ανώτατο όριο τα 75-100 γραμμάρια όζοντος σε χίλια κυβικά μέτρα αέρος επί μία ώρα, αλλά πολύ συχνά αυτό το όριο ξεπερνιέται στις μολυσμένες μεγαλουπόλεις.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΙΚΟΛΟΓΙΑ

Κάθε γωνιά της ΓΗΣ μας και μια παλιά ιστορία, κάθε γωνιά της ΠΑΤΡΙΔΑΣ κι ένας ανεμοδαρμένος θρύλος, κάθε γωνιά της ΕΛΛΑΔΑΣ και μι' ατόφια παράδοση. Η φύση ολάκερη, η αισθητική του βουνού και της θάλασσας, η ελληνική χλωρίς του Περικλή Γιαννόπουλου, όλο τούτο το παράδοξο ματοβαμμένο τοπίο βρίσκεται στα πόδια σου κι οι φυλλωσιές του πανάρχαιου δένδρου κι αυτές στην αγκαλιά σου.

Ελλάδα δεν είναι η Αθήνα και μόνο δειλέ πατριώτη. Κι Ελλάδα πάλι δεν είναι μόνο ο Παρθενώνας, το γκριζόμορφο σήμερα τουριστικό είδωλο της γηρασμένης των αρχαίων νεότητας.

Σαν άνθρωπος, σαν έθνος, σαν ράτσα και φυλή δεν πιστοποιείς την ταυτότητά σου στους τεσσερεις τοιμεντένιους τοίχους της άμορφης μεγαλόπολης που κατατρώγει σαν άρπυια τα σωθικά της ψυχής σου για να σ'εκφυλίσει με ξεχωριστή μαεστρία σε υπάνθρωπη καρικατούρα των καιρών μας.

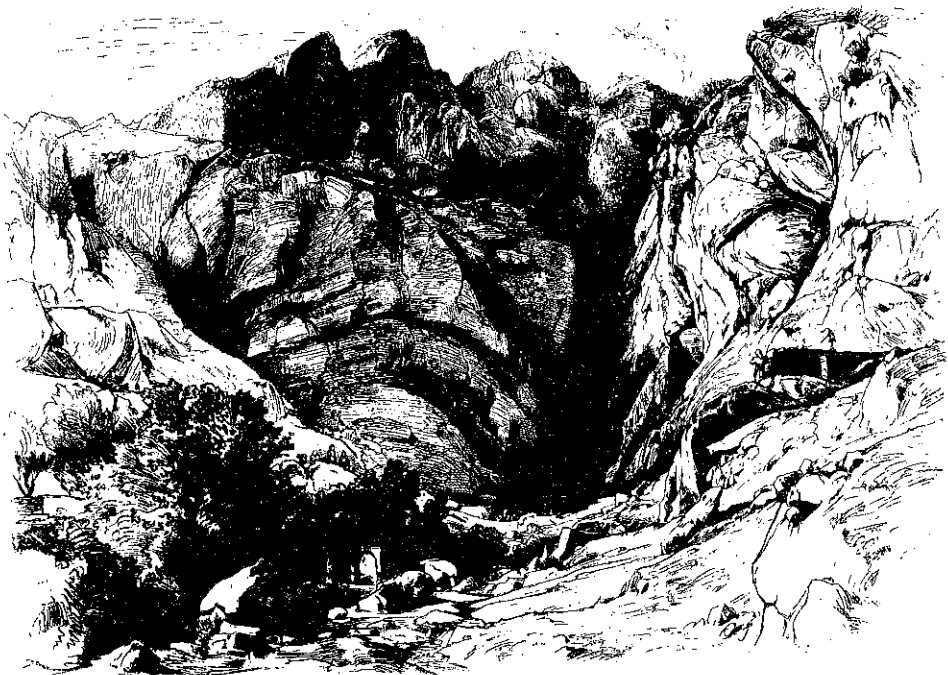
Η φωνή σου μια βροντή πρέπει νά'ναι! Πολιτισμός δεν είναι μονάχα το λειτουργικό αποτέλεσμα της πολιτειακής δόμησης των αστικών κοινωνιών, πολιτισμός δεν είναι οι απλωμένες παλάμες των ζήτουλων γύφτων στα λεριασμένα πεζοδρόμια, πολιτισμός δεν είναι το υπαλληλικό σύνδρομο του ωραρίου και της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης, κουλτούρα είναι όλα τούτα, λέξη πρωτευουσιάνικη και ρυπαρή, λέξη που μυρίζει τοιμέντο, μαζούτ και θερινό ιδρώτα των όχλων στα "θέατρα γκαράζ" και στις τζάζ συ-

ναυλίες, λέξη με φως χλωμό που αντιφεγγίζει ισχνά στην νυκτερινή κατανάλωση των αμερικάνικων πρσών, τους ρυθμούς των ξεπεσμένων, και των αδυνάτων στις βρώμικες αίθουσες, τις κοινωνικές ανασφάλειες.

ΕΛΛΑΔΑ είναι μι' ανέμελη μακριά κι απότομη γη, με πολιτισμό φτωχό σε απαριθμηση στοιχείων μα πλούσιο σε συμβολισμούς και ζωές. Βουνά, ποτάμια, δάση, θάλασσα κι απόκρημνες ακτές, τούτα όλα μαζί τα λίγα είναι η Παράδοσή μας κι αυτή μας η ιδεολογία. Κι Έλληνας εκείνος που ζει μ'αυτά, είναι, έστω και κάθε φορά σαν επισκέπτης, σαν τρεμάμενος φυγάς που λαχταρά τη μύηση στο φυσικό και σ'αρχέγονο.

Αντιθέσου στα ψεύτικα μηνύματα των ύποπτων δρόμων αυτής της άθλιας αισθητικής που εκμηδενίζει τους άνδρες και πολλαπλασιάζει τους είτε ψυχικά είτε σωματικά ομοφυλόφιλους παρακμίες. Δρέψε τον καρπό της υπαίθρου κι αγωνίσου στην ζωτική πλευρά των συνόρων της φύσης σκοτώνοντας τις όποιες δειλίες κι ανασφάλειες σε κληροδότησε ο τρόπος ζωής στην πόλη του νέφους και της διαφθοράς.

Αν χρίσουμε μια ΝΕΑ ΤΑΞΗ πραγμάτων θεμέλιά μας ας είναι οι Αρχαίοι Ναοί, οι κατάσπαρτοι σε κάθε γωνιά της πατρίδας και μαζί τους τα Κάστρα του Μωριά και της Ρούμελης, τα βράχια της Θεσσαλίας και τα βουνά της Πίνδου. Και λάσπη ας έχουμε απ'τις αμμουδιές των νησιών μας και τα ορητικά

ποτάμια των ορέων της Θράκης.

Επιστροφή στην ύπαιθρο, εμπρός! Δύο λόγοι κάνουν τώρα τούτη την άποψη πότερο απαιτητική κι επιτακτική. Αρχικά η ανάγκη για την επίπλαση του ανδρικού ιδεώδους του Έλληνα με μέθοδο τη σκληραγωγία και την υπέρτατη πάλη που απορρέει απ'την ολοσχερή έκθεση στη Φύση, μια εκγύμναση όχι απλά επιστημονική και βιολογική μα παράλληλα μαγική και θεία απ'τ'αγίασμα της βροχής, το ψήσιμο του Ηλιου, και τ'άγγιγμα του πάγου. Κι έπειτα για έναν ακόμη εξάισιο σκοπό και λόγο: Για τ'αγκάλιασμα της "Λαϊκής μας Αισθητικής" κείνου του υπέροχου και υπέρογκου κόσμου που περικλείει απ'την Αρχαιότητα, των προομηρικών και κλασσικών χρόνων διαμέσου του Βυζαντινού Μεσαίωνα και της Εθνεγερσίας της κλεφτουριάς μέχρι τα σήμερα κάθε

τι απ'τα τραγούδια, τους χορούς, τα ήθη κι έθιμα, τη ζωγραφική και τέχνη των προγόνων που με θεία παρέμβασή και βοήθεια διατήρησε η στοματική παράδοση.

Πίσω στα ερείπια των σπιτιών των παππούδων όπου το φιθόσπιτο της παράδοσης προσμονεί χρόνους τώρα την επιστροφή του Νέου Αφέντη, πίσω στ'απόκρημνα φαράγγια των πάμπολλων μαχών και θρυλικών ασμάτων, αναρριχόμενοι με πάθος σαν Έλληνες τα κάθετα βράχια της αδάμαστης θέλησης της Γης, πίσω στα καταγάλανα νερά κολυμπώντας και διασχίζοντας με τα πανιά μας του υδάτινους δρόμους της Εξάπλωσης της Ελληνικής Μεσογειακής κοσμοκρατορίας. Κείθε, παντού όπου απλώνει η ματιά σου, θα δεις και θα νιώσεις την Ελλάδα. Μακριά απ'τους πύργους της Βαβέλ, των αντιανθρώπων πολυκατοικιών και των μολ-

σεβίκικων πανσπερμιακών μαζώξεων, μακριά απ'τα άσπερα της οπισθοδρόμησης που θυμίζουν καταναγκαστική συμβίωση των προελληνικών φύλων στο Σέσκλο των εμπόρων και των πολιτικών, πίσω στην ελευθερία της βούλησης για αντρίκια ζωή κι ένδοξο θάνατο.

Νιώσε τον ψίθυρο της αέναης μοιρολογίστρας της Φυλής, στήσε τ'αυτί σου στο αλμυρολάξευτο στόμιο του κοχυλιού κι άκου τα λόγια τα θεϊκά και τις ορμήνιες. Απ'τις αιμόκοφτες κορφές των ορέων τρέχουν τα νερά κι οι απόκοσμοι θεοί των ποταμιών κείθε στο κέντρο των πηγών και των αιώνιων κρουών της σοφίας σηκώνουν το εύρωστο κορμί τους και σε φωνάζουν κοντά τους.

Αυτόν τον πολιτισμό ξέραμε κάποτε, και μ'αυτόν γράψαμε ιστορία πρωτοποριακή και υπερκόσμια. Μουσική μας δεν υπήρξαν τα κλαπατούμπαλα της γενειοφορούσας διάνοησης ούτε καν οι ιταλιάνικες και ψαλιδόκωλες οπερέτες της ψευτοαριστοκρατικής μπουρζουαζίας και της μασωνικής καλτσοδέτας. Μουσική μας το κελάηδημα τ'αηδονιού, και η ηχώ του πετάγματος της γερακίνας, μουσική μας το ουρλιαχτό του λύκου στ'ολόγιομο φεγγάρι και ο βρηχυθμός του λιονταριού.

Τέχνη μας μια καλοχτυπημένη στο πυρωμένο αμόνι λόγχη και μια κομψά σκαλισμένη ασπίδα.

Εμπρός λοιπόν!

Πίσω στην ελληνική φύση όπου το φαύλο και το περιττό σαπίζει γιατί τα πάντα εκεί είναι αδυσώπητα κι αληθινά και δεν ευνοούν τους ανίκανους και τους διαλογικούς.

Πίσω, εκεί που η γνώση δεν δι-

δάσκεται αλλά εμπνέεται απ'το σκληρό παιχνίδι του φωτός και του σκότους.

Πίσω εκεί όπου ο Καιάδας αρμόζει στους φυλετικά αλλοπρόσαλλους και τους ηθικά ισχνούς.

Πίσω, εκεί όπου ό,τι δεν σε καταστρέφει σε κάνει ισχυρότερο! Για να διαφυλάξουμε τη γη μας απ'τ'αρπακτικά γαμπόνυχα των ξένων και των Εβραίων που βάλθηκαν να την ακμάσουν με χρήμα και συμβόλαια. Για να διαφυλάξουμε τ'αρχαία μας μνημεία απ'τους κάπηλους ληστές, τους βουτηχτές των ηθών αλλά και των ναυαγίων. Για να γλυτώσουμε τους Δελφούς απ'τους βρωμερούς τεχνοκράτες και τους αισχροκερδείς βιομήχανους του βωξίτη και της αλουμίνας. Για να σταματήσουμε την αντίθετη στη Λαϊκή Παράδοση μόντερνίζουσα οικιστική δόμηση. Για ν'ακούσουμε τα τελευταία τραγούδια και να διασώσουμε τους αρχέγονους θρύλους και τ'αρχέτυπα έθιμα των χωριών. Για να φιλήσουμε τα γένηια των τελευταίων κάτασπρων γερόντων της φυλής μας. Για να δοκιμάσουμε χωρίς πολλή σκέψη το παιχνίδι αντάμα στη ζωή και στο θάνατο, αντάμα στην Ελλάδα, ρισκάροντας και μεις κάτι μια φορά πού'χουμε τόσο επαναπαυθεί στην ασφάλεια της αστικής μας διαβίωσης. Για να βοηθήσουμε στη διαιώνιση των λιγυστών ζώων που απέμειναν σαν το ζαρκάδι, ζώων που σημάδεψαν την Λαϊκή μας Αισθητική, αλλά και την Λαϊκή μας Ζωή.

Εμπρός λοιπόν!

Για να κελαρύσεις και συ κάποτε στις πηγές της Μαντικής!

ΠΕΡΙΑΝΔΡΟΣ
ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΛΟΓΙΑ

Είναι αναπόφευκτο γεγονός σε μία κοινωνία της οποίας οι στόχοι και οι επιδιώξεις είναι μόνο οικονομικής φύσεως, οι δε αποφάσεις παίρνονται από ανθρώπους που βλέπουν την φύση μόνο σαν πηγή τροφής και υλικών το περιβάλλον να καταλήξει στην κατάσταση που είναι σήμερα. Και η κατάσταση είναι τραγική. Λεπτές ισορροπίες, που είναι αποτέλεσμα εκατομμυρίων χρόνων εξέλιξης, διαταράχθηκαν ή καταστράφηκαν στο ελαχιστότατο διάστημα των τελευταίων 50 - 100 χρόνων.

Μεθυσμένος από την δύναμη της τεχνικής και την μανία του κέρδους, παραπλανημένος από ιδεολογίες που θεοποιούν την παραγωγή και από θρησκείες που βλέπουν αυτόν τον κόσμο σαν κοιλάδα δακρύων, ο άνθρωπος έφερε την κατάσταση στο απροχώρητο.

Τα συμπτώματα έγιναν τόσο έκδηλα, που ούτε και αυτός ο αποχαυνωμένος μέσα στην πρόσκαιρη ιλική του ευδαιμονία σημερινός αστός δεν μπορεί να αγνοήσει.

Έτσι τα κόμματα ανακάλυψαν το περιβάλλον, εξήγγειλαν προγράμματα, οργάνωσαν διαμαρτυρίες, συνέταξαν μελέτες· μα το πρόβλημα συνεχώς οξύνεται διότι αναγεννάται συνέχεια μέσα από τον αντιφυσικό τρόπο ζωής που έχει επιβληθεί.

Η μόλυνση του περιβάλλοντος δεν είναι μεμονωμένο ζήτημα αλλά ένα ακόμη σύμπτωμα μίας κοινωνίας που πάσχει από τα θεμέλιά της.

Οι σημερινοί οικολόγοι, άτομα γενικά με σωστές καταβολές εξακολουθούν να σκέφτονται λανθασμένα διότι στην ουσία οι αρχές τους δεν διαφέρουν από αυτές που αμφισβητούν. Θεωρούν την καταστροφή του περιβάλλοντος σαν αποτέλεσμα του καπιταλιστικού συστήματος (όπως πράγματι είναι) αλλά πέφτουν στην παγίδα του μαρξιστικού τρόπου σκέψης που είναι στον ίδιο βαθμό συνυπεύθυνος και σαν θεωρία και σαν πράξη (οικολογική καταστροφή γίνεται και στα κομμουνιστικά κράτη μόνο που εκεί δεν γίνεται ευρέως γνωστή).

Δεν μπορούν να αποφύγουν τον τρόπο σκέψης που είναι κοινός και στα δύο συστήματα. Υπερασπίζονται το περιβάλλον διότι αισθάνονται ότι απειλούνται με την υποβάθμισή του. Η σχέση μεταξύ τους εξακολουθεί να είναι σχέση συμφέροντος.

Ο Εθνικοσοσιαλισμός δεν βλέπει την φύση σαν έναν υπηρέτη προορισμένον να εξυπηρετεί τα συμφέροντα του ανθρώπου. Η φύση και γενικά ο Κόσμος όλος, αποτελεί το πρόσωπο της θεικότητας και ως εκ τούτου θεωρείται ιερός. Ο άνθρωπος, σαν μέρος του όλου, άλλοτε σύνοργατος άλλοτε ανταγωνιστής μέσα στην ευλογημένη αιώνια πάλη του Κόσμου, πρέπει να θεωρεί ότι στον Κόσμο που ζει ζουν και οι θεοί του και δεν είναι ένας «τόπος εξορίας» που θα τον οδηγήσει σε ένα παράδεισο μιας άλλης ζωής.

Από εδώ πηγάζει η «φυσική ευσέβεια» την οποία αισθάνεται ο Εθνικοσοσιαλιστής μέρος της οποίας αποτελεί και ο σεβασμός του περιβάλλοντος.

Συνεπώς ο άνθρωπος πρέπει να ενεργεί σύμφωνα με την κοσμική τάξη και όχι με την οικονομία και τους «νόμους» της όπως γίνεται σήμερα.

Από αυτή την ασυμφωνία πηγάζει όλη η «αταξία» που διέπει τις σημερινές κοινωνίες και από την οποία δυστυχώς γίνονται αντιληπτά στον λαό τα πλέον κραυγαλέα συμπτώματά της, που ένα από αυτά είναι και η καταστροφή του περιβάλλοντος. Πρέπει να γίνει αντιληπτό ότι η καταστροφή αυτή είναι ένα ακόμη σημάδι παρακμής των δυτικών κοινωνιών και μπορεί να αντιμετωπισθεί μόνο με μία ριζική μεταβολή του τρόπου σκέψης και δράσεως μέσα στα πλαίσια μιας Εθνικοσοσιαλιστικής κοινότητας.
